

INSTRUKTIONER TILL TEATERPROVET

Välj **EN** av monologerna nedan. Gör det i god tid så du hinner lära dig texten helt utantill.

Det är viktigt att du kan texten utantill, så att vi kan jobba med den.

Det är inget krav att läsa hela pjäsen som monologen är tagen ur. Men det är viktigt att du förstår helheten/sammanhanget i scenen, så att vi eventuellt kan diskutera din tolkning.

Könen som ev. anges i monologerna kan du ändra så som du önskar.

Monologerna hittar du även på <https://www.dansomusikal.se/antagningsprovet/>

Ur "Ensam" av Alfild Agrell

De första dagarna på Sjöholm! Om du visste! Jag smög mig djupt in i skogen och bara skrek och skrek. Jag måste skrika — det var som allt jag gömt på ville ut, men sedan skrattade jag — skrattade till dess jag grät. Jag kände mig så lycklig! Ja, jag vet — att jag borde ha sagt dem — sagt honom — jag vet. Men jag kunde inte, inte om det gällt mitt liv. Mamma får inte se på mig, mamma har ingen rättighet att kräva, att jag ska göra min plikt. Det är inte mitt fel, att den är så tung! Förlåt mig! Förlåt mig! Mamma är ändå tusen gånger bättre än alla andra — — tusen gånger bättre. Jag vet det! Jag är bara så olycklig, så gränslöst olycklig!

Ur "Körsbärsträdgården" av Anton Tjechov

Mamma! ... Mamma, gråter du? Min rara, snälla, underbara mamma, jag håller av dig så... jag välsignar dig. Körsbärsträdgården är såld, den finns inte mer, det är sant, sant, men gråt inte, mamma, du har alltjämt livet framför dig, du har kvar ditt goda, rena hjärta... kom med mig, kom, lilla mamma, låt oss fara härifrån tillsammans! ... Vi ska plantera en ny trädgård, härligare än den här; när du får se den, kommer du att förstå och en glädje, en stilla, djup glädje ska sänka sig över din själ som solen i aftonstunden och du kommer att le, mamma! ... Kom med mig, lilla älskling, kom!

Ur "Ljug mig en sanning" av Peter Pohl

Ge fan i den fjärde tallriken nu! Du är puckad! Tre år, Madde! Fattar du vad det är? Tre år har gått, och du har inte fattat att hon inte kommer! Förra året fyllde farsan fyrtio jämnt, men inte fan kom morsan. Inte ens då, Madde! Du lever på en stor jävla lögn! Farsan skulle bli vansinnig om mamma satt här, typ: "Hej, hej, här har ni mej. Jag blev visst borta lite längre än vanligt" ... Vet du varför morsan stack. Madde, vet du det? Har du aldrig tänkt på det? Vet du vad hon stack ifrån? Oss! Oss. Dej och mej och farsan. Och om hon kom nu, vet du vad hon skulle komma tillbaka till, typ? Hit? Madde, lyssna på frågan. Jag frågade inte vart hon skulle komma, typ, utan vad hon skulle komma till. Till vem? Till oss Madde, samma jävla oss som hon stack ifrån. Hon kommer inte. Ge fan i den där tallriken nu!

Ur Mormor gråter av Jonas Gardell

Jaha, nu passar det att äta. Nå, sätt sig allesammans, nu när maten blivit riktigt kall. Hoppas att ni är nöjda nu när ni har gjord mig så ledsen. Jag menar, här har jag stått i timmar i köket, här har jag varit vaken hela natten för att allt skulle bli så bra, men hugg för er bara, tänk inte på mig, säg inte tack. Varför skulle ni säga tack? Vem har någonsin tackar mig? En sån tanke! Gör som er far, se så girigt han tar för sig av skinkan! Allt jag kan tänka på är att denna skinka en gång satt på en lycklig gris! Allt jag kan tänka på är att denna skinka

en gång satt på en lyckligt hoppande och skuttande gris som förnöjt grymtade och bökade i jorden! Allt jag kan tänka på är att också denna gris hade en mor som bar honom i sitt sköte. Vad allt drömde väl inte denna grismor att hennes barn skulle bli, vad allt hoppades hon inte, vad allt utstod hon inte...

Ur Först föds man ju av Line Knutzon

Först föds man ju. Tusentals trådar virar sig in i ens liv - oundvikliga trådar, så är det. Och när man sen blir vuxen och möter andra människor, som också har tusentals trådar var för sig, så... Kommer du dem för nära - börjar trådarna trassla sig ... Och de är långa sådana trådar. En gång kände jag en, som tog på sig kappan, medan hon sa saker till mig - så jag skakades av glädje över hela kroppen - härliga saker. Sen gick hon sin väg - ända upp till nordpolen, och du kan faktiskt se, speciellt tidigt om morgonen i klart väder, att hennes trådar alltjämt hänger i mina. Jag har provat att såga av dem - men det kan man inte. Det finns trådar till alla människor, ända upp i himlen - upptill de döda ... Det är därför du ibland kan få den vaga förnimmelsen av att inte kunna närma dig en människa, det är trådarna - trådarna, som spärrar... Och jag har trådar över allt ihop - helt trassligt är det, det är därför, man inte alltid kan komma mig nära. Bara den, som vid ett tillfälle finner vägen, den som hoppar över, går till höger, lyfter armen på rätt plats, säger godnatt och nickar vid rätt tidpunkt, den människan kan nå mig. Och inte nog med det: jag ska också av en tillfällighet göra det samma - finna vägen till den människan, igenom alla dennes trådar. Kan man det - så har man verkligen mött varandra ... Så är det. Tillfälligheter och trådar över allt.

Ur FEM GÅNGER GUD av Jonas Hassen Khemiri

Allt de såg var utsidan... Allt de såg var sjukdomen som åt min syster inifrån och som fick henne att halta och fångade henne i rullstol och tvingade henne att ta alla de där medicinerna... Dolores. Bara namnet, lyssna på det. Do...lo...res... Världens vackraste namn. Jag såg aldrig striphåret eller dreglandet eller bajsfläckarna eller nåt av det andra. Jag såg bara fräknarna och den där doloriska fantasin som plötsligt fick sandlådor att bli kvicksand och kvistar att bli lasersvärd och vägen till skolan att bli värsta bergsklättringen över Himalaya. Dolores. Den enda tjejen i rullstol som kunde härma en AK-47:a bättre än killarna.

MEDEALAND av Sara Stridsberg

MEDEA

Jag vill att Jason kommer tillbaka. Jag kräver att han kommer tillbaka. Jag kräver att lagarna ändras. En man lämnar sina barns mor för en annan och sedan är hon utan hus och pengar och hemland. Det spelar ingen roll om hon har följt honom genom hela världen. Att hon gett upp allt. Jag kräver att domstolarna bryter med lagarna för min skull. Jag kräver rättvisa även för kvinnor. Jag kräver att allt det här är en ond dröm, att Jason kommer tillbaka till mig och tar hand om mig och håller om mitt huvud när jag tror att det ska sprängas. Jag vill ha mitt liv tillbaka. Och om jag inte kan få det så vill jag ha hans liv. Hjärta för hjärta. Öga för öga. Kön för kön. Jag kräver att han inte heller går osårad ur denna strid. Jag vill att han ska blöda som jag har gjort. Och jag vill att mitt hjärta äntligen tystnar eftersom det inte längre lyder mig. Och aldrig har gjort det och antagligen aldrig kommer göra det. Lever sitt eget liv. Följer vilken dåre som helst till världens ände och föder hans dumma avkomma. Jag kräver ett annat öde.